

Uwaga:

SPROSTOWANIE

zanim wysłuchasz wykładu

koniecznie przeczytaj niniejszą

prezentację!!!

Wybaczcie drodzy studenci, ale do pierwszej części wykładu, poświęconej powtórce ról omówionych na wykładzie IV, wkradło się kilka nieścisłości, które naruszyły definicje z wykładu IV.

Niestety zawiodła mnie moja pamięć i przesunąłem pewne znaczenia za daleko. Proszę zapoznajcie się ze sprostowaniem na kolejnych slajdach.

Błędów tych oczywiście nie zawierał wykład IV, tam zdefiniowałem i zilustrowałem role w sposób właściwy.

Po pierwsze:

w powtórce dotyczącej roli II

- przypominając z pamięci fragment ilustrujący tę rolę tj. J 14,7-9, sklepiłem w pamięci dwa sąsiadujące ze sobą teksty J 14,7-9 i 14, 10-11 (omawiane były w trakcie wykładu nr 3), i błędnie przytoczyłem element akcentowany z 14,11c jako przykład roli II. W rzeczywistości 14,11c ilustruje rolę III.

Powinienem był wskazać element akcentowany zawarty w wersecie J 14,9c, który brzmi:

„Jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?”

Problemem lokalnym uczniów było to, że nie dostrzegli w Jezusie Ojca.

Kolejny slajd pokazuje właściwe wskazania ról na tekście z Ewangelii Jana.

Przykład ról II i III w J 14,7-9 i 14,10-11 (EIB dosł.)

Fragment ilustrujący rolę II – akcent podkreśla problem bohaterów

X a1 (7a) Skoro Mnie znacie, poznacie i mojego Ojca;

b1 (7b) odtąd też Go znacie - i zobaczyliście Go.

c1 (8) Wtedy Filip wtrącił: Panie, pokaż nam Ojca, a [to] nam wystarczy.

a2 (9a) Jezus odpowiedział: Tyle czasu jestem z wami i jeszcze Mnie nie poznałeś, Filipie?

b2 (9b) Kto Mnie zobaczył, zobaczył Ojca.

c2 (9c) Jak możesz mówić: Pokaż nam Ojca?

Pytanie Jezusa podkreśla wielkość problemu uczniów, ich braku rozpoznania Jezusa i Ojca w Jezusie. To pytanie brzmi jak: Obudźcie się! Przejrzyjcie na oczy!

Fragment ilustrujący rolę III – akcent podkreśla kluczowy argument (tu dla innych bohaterów)

X1 a1 (10a) Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie?

b1 (10b) Słów, które do was kieruję, nie wypowiadam od siebie;

c1 (10c) to Ojciec, który trwa we Mnie, dokonuje swoich dzieł.

a2 (11a) Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie;

b2 (11b) a jeśli nie,

c2 (11c) to wierzcie ze względu na same dzieła.

To dzieła Jezusa powinny stać się dla uczniów argumentem przesądzającym o tym, że jest On jedno z Ojcem

Po drugie, lecz istotniejsze:

w powtórcie dotyczącej roli III

- zdecydowanie zagalopowałem się sugerując, iż rola III dotyczy sytuacji, w której kluczowy argument skierowany jest jedynie do odbiorców tekstu. Mniejsza o to, skąd pojawiło się to zawężenie, istotne jest, **że jest ono błędne.**

Rola III dotyczy sytuacji, kiedy w elemencie akcentowanym pojawia się kluczowy argument w dowolnej sytuacji polemicznej.

Możemy spotkać się z trzema sytuacjami:

1. argument wyłącznie dla innych bohaterów sceny; np. w Łk 11,31-32 (Jezus więcej niż Salomon i Jonasz – argument dla pokolenia);
2. kluczowy argument dotyka szczególnie innych bohaterów tekstu i w pewnym stopniu odbiorców tekstu; na slajdzie poprzednim widzieliśmy, że fragment J 14,10-11 jest właśnie takim przykładem; uczniowie widzieli dzieła Jezusa – my mamy o nich wiedzę przez relacje wiarygodnego świadka;
3. argument dla odbiorców tekstu; np w Ga 3,1-5.

**Mając powyższe na uwadze,
proszę o oddzielenie ziarna od
plew w powtórkowej części
pierwszego wykładu.**

**Jeszcze raz przepraszam Was
drodzy studenci za niniejsze
zamieszanie.**